

Drømmere, der i det skjulte beredte sig til engang at gribe Førerskabet i Landet, — og virkelig var det allerede lykkedes enkelte af de klogeste og behændigste af dem at tilkæmpe sig en fremskudt Plads i det offentlige Liv, som hidtil helt var bleven behersket af det reaktionære Regeringsparti og et ganske molboagtigt Hof.

I Virkeligheden var da København paa gode Veje til at lade sig erobre af den ny Tid og dens Aand. Ikke alene havde Byens Omfang og hastigt fordoblede Folkemængde nu skaffet den Rang blandt Verdens Storstæder, men Livet i dens Gader, Arten af dens Forlystelser, Tonen i dens Presse og i Selskabslivet blev Dag for Dag mere evropæisk.

Ude i Provinserne derimod, navnlig i Købstæderne, levedes Livet endnu saa temmelig uforandret i de udslidte Former. Her dominerede stadig Embedsstanden i Kraft af sin akademiske Dannelse, her var endnu den lyrisk bevægede Student Dagens Helt, naar han vendte hjem i Ferierne med Silkehuen svævende som en Ballon paa hans lokkede Hoved. At en af Handelens eller Industriens Mænd, hvor mægtig han saa var, ved Hjælp af en Etatsraadstitel blev sat i Rang med Statens galonerede Tjenere, — det var endnu dengang utænkeligt i Provinsen.

Heller ikke ude i Bondelandet var det noget Sted kommen til et afgørende Brud med Fortiden. Vel havde der begyndt at rejse sig Dampskorstene over Mejerierne; og Tærskværker og Mejemaskiner afløste efterhaanden Plejl og Le. Men trods alle Forbedringer i Driften, og trods den stigende Oplysning, forarmedes Landbefolkningen stadig mere. Prioriteterne i Ejendommene voksede. Landets Gæld til Udlandet steg med mange Millioner om Aaret.

Ikke desmindre sad den bredbagede danske Bonde